

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA
PRVI ODJEL

ODLUKA

Zahtjev br. 26327/16
Daria ROIĆ ERCEG
protiv Hrvatske

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući 3. svibnja 2022. u odboru u sastavu:

Erik Wennerström, *predsjednik*,
Lorraine Schembri Orland,
Ioannis Ktistakis, *suci*,

i Liv Tigerstedt, *zamjenica tajnice Odjela*,

uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 26327/16) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatska državljanka gđa Daria Roić Erceg, koja je rođena 1968. godine i živi u Splitu („podnositeljica zahtjeva”) i koju je zastupala gđa A. Lovrinčević Šelamov, odvjetnica iz Splita, podnijela Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija”) dana 3. svibnja 2016.;

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada”), koju je zastupala njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o prigovoru na temelju članka 6. stavka 1. Konvencije o načelu jednakosti stranaka u postupku, a da se ostatak zahtjeva odbaci kao nedopušten;

očitovanja stranaka;

nakon vijećanja odlučuje kako slijedi:

PREDMET SPORA

1. Predmet se odnosi na upravni postupak u kojem je podnositeljica, državna službenica, bila raspoređena na niže radno mjesto i u kojem joj nadležni upravni sud nije dostavio pravilnik njezina poslodavca na temelju kojeg je doneseno rješenje o njezinu premještanju.

2. U razdoblju od 18. prosinca 2007. do 31. prosinca 2011. podnositeljica zahtjeva bila je zaposlena kao zapisničarka na Općinskom sudu u Supetru. Dana 29. prosinca 2011. raspoređena je na više radno mjesto upraviteljice

sudske pisarnice na Upravnom sudu u Splitu, s učinkom od 1. siječnja 2012. godine.

3. Dana 10. prosinca 2013. na snagu je stupio novi Pravilnik o unutarnjem redu Upravnog suda u Splitu (dalje u tekstu: „pravilnik”) kojim se uređuju uvjeti za raspoređivanje na određena radna mjesta. Tim novim pravilnikom propisani su sljedeći uvjeti za radno mjesto upravitelja sudske pisarnice (koji su bili isti kao i uvjeti koji su bili na snazi u vrijeme raspoređivanja podnositeljice na više radno mjesto):

- završen preddiplomski studij pravne ili upravne struke,
- pet godina profesionalnog iskustva te
- položen državni stručni ispit.

4. Odlukom od 3. veljače 2014. predsjednik Upravnog suda u Splitu naložio je premještaj i raspoređivanje podnositeljice na niže radno mjesto administrativne referentice. Smatrao je da se, budući da je za radno mjesto upravitelja sudske pisarnice potrebna visoka stručna sprema, razdoblje tijekom kojeg je podnositeljica bila zaposlena kao zapisničarka na Općinskom sudu u Supetru ne može uzeti u obzir kao odgovarajuće profesionalno iskustvo jer je za to radno mjesto potrebna samo srednja stručna sprema. Stoga je zaključio da podnositeljica nije ispunila uvjet u pogledu godina radnog staža za raspoređivanje na više radno mjesto i prema pravilniku koji je bio na snazi u vrijeme njezina raspoređivanja i prema novom pravilniku. Podnositeljica zahtjeva podnijela je žalbu protiv te odluke tvrdeći da je njezin premještaj na niže radno mjesto bio nezakonit.

5. Dana 2. rujna 2014. Odbor za državnu službu odbio je žalbu podnositeljice protiv prvostupanjske odluke potvrđujući da se podnositeljčin radni odnos na Općinskom sudu u Supetru ne može smatrati relevantnim profesionalnim iskustvom za dotično radno mjesto upravitelja.

6. Dana 10. listopada 2014. podnositeljica zahtjeva podnijela je upravnu tužbu na Upravnom sudu u Splitu. Tvrđila je da joj je dostavljen samo pravilnik donesen u kolovozu 2013. i da nije bila upoznata s naknadnim izmjenama i dopunama tog pravilnika. Međutim, ako je pravilnik doista bio izmijenjen, podnositeljica zahtjeva predložila je da se u tijeku postupka pribavi novi pravilnik i izvrši uvid u taj pravilnik. Nadalje je tvrdila da su prema pravilniku iz kolovoza 2013. potrebne četiri godine profesionalnog iskustva za radno mjesto upravitelja pisarnice, što je uvjet koji je ispunila s obzirom na to da je u trenutku donošenja tog pravilnika u državnoj službi bila zaposlena pet godina i šest mjeseci.

7. Dana 12. ožujka 2015. Upravni sud u Rijeci, u čiju je nadležnost predmet u međuvremenu delegiran, odbio je podnositeljčinu tužbu. Utvrdio je da pravilnik iz kolovoza 2013. na koji se podnositeljica poziva nikada nije bio odobren od strane nadležnog ministarstva te je stoga u njezinu predmetu bio primjenjiv pravilnik donesen u prosincu 2013. godine. Unatoč tomu, smatrao je da podnositeljica zahtjeva ne bi ispunila uvjete za raspoređivanje na dotično više radno mjesto čak ni da se primijeni pravilnik iz kolovoza

2013. s obzirom na to da se razdoblje njezina radnog odnosa na radnome mjestu zapisničarke u svakom slučaju ne bi moglo smatrati relevantnim profesionalnim iskustvom iz razloga koji su već navedeni u pobijanim odlukama.

8. Podnositeljica zahtjeva podnijela je žalbu protiv prvostupanjske presude tvrdeći da joj nije pružena mogućnost očitovati se o pravilniku iz prosinca 2013. godine jer joj isti nije bio dostavljen.

9. Dana 9. rujna 2015. Visoki upravni sud odbio je podnositeljičinu žalbu protiv prvostupanjske presude potvrđujući u njoj navedeno obrazloženje.

10. Dana 14. prosinca 2015. podnositeljica zahtjeva podnijela je ustavnu tužbu protiv presude Visokog upravnog suda. Tvrдила je da su joj upravni sudovi uskratili mogućnost da djelotvorno sudjeluje u postupku jer joj nisu dostavili pravilnik iz prosinca 2013.

11. Dana 17. veljače 2016. Ustavni sud proglasio je ustavnu tužbu podnositeljice zahtjeva nedopuštenom utvrdivši da u njoj nije otvoreno nikakvo ustavnopravno pitanje.

12. Podnositeljica je pred Sudom prigovorila, pozivajući se na članak 6. stavak 1. Konvencije, da postupci pred upravnim sudovima nisu bili kontradiktorni jer joj nije dostavljen pravilnik na temelju kojeg su upravni sudovi odbili njezinu tužbu.

OCJENA SUDA

13. Vlada je tvrdila da podnositeljica nije pravilno iscrpila domaća pravna sredstva jer u svojoj žalbi protiv odluke od 3. veljače 2014. nije tražila da joj se dostavi pravilnik iz prosinca 2013. (vidi stavak 4. ove odluke).

14. Sud ne smatra potrebnim ispitati prigovor Vlade jer je zahtjev u svakom slučaju nedopušten iz sljedećih razloga.

15. Opća načela o pravu na kontradiktorni postupak sažeta su u predmetu *Juričić protiv Hrvatske*, br. 58222/09, stavak 73., 26. srpnja 2011.

16. Sud na početku primjećuje da se odluka o premještanju podnositeljice na niže radno mjesto administrativne referentice temeljila na pravilniku iz prosinca 2013., koji joj nikada nije dostavljen u tijeku postupka (vidi stavke 3. – 5. i 7. – 8. ove odluke). Konkretno, upravna tijela zauzela su stajalište, koje su naknadno potvrdili i upravni sudovi, da podnositeljica nije ispunjavala uvjete propisane spornim pravilnikom za raspoređivanje na više radno mjesto upravitelja sudske pisarnice s obzirom na to da nije imala dovoljno profesionalnog iskustva na radnim mjestima za koja je propisan isti stupanj obrazovanja kao i za dotično radno mjesto upravitelja (vidi stavke 4. i 5. ove odluke).

17. Sud mora primijetiti da je mjerodavna odredba navedenog pravilnika kojom su utvrđeni uvjeti za raspoređivanje na radno mjesto upravitelja sudske pisarnice bila izložena u svim domaćim odlukama donesenima u predmetu podnositeljice zahtjeva te da su je domaća tijela dosljedno tumačila.

18. S tim u vezi, Sud primjećuje i da je središnje pitanje u podnositeljčinu predmetu bilo isključivo pravno pitanje i bilo je povezano s tumačenjem te konkretne odredbe. Točnije, glavno pitanje bilo je može li se razdoblje u kojem je podnositeljica zahtjeva bila zaposlena na Općinskom sudu u Supetru smatrati relevantnim profesionalnim iskustvom za potrebe njezina raspoređivanja na radno mjesto upravitelja sudske pisarnice.

19. Tijekom cijelog postupka podnositeljica zahtjeva imala je mogućnost iznijeti tvrdnje u prilog svojem navodu da je doista ispunila uvjet u pogledu godina relevantnog profesionalnog iskustva za raspoređivanje na dotično radno mjesto upravitelja. Podnositeljica je tu mogućnost iskoristila navodeći da je u vrijeme donošenja novog pravilnika bila zaposlena u državnoj službi više od pet godina, a upravni sudovi razmotrili su tu tvrdnju (vidi stavke 6., 7. i 9. ove odluke).

20. Nadalje, i u domaćem postupku i pred Sudom podnositeljica se ograničila na tvrdnju da joj je povrijeđeno pravo na pošteno suđenje jer joj nije dostavljen sporni pravilnik. Njezin prigovor ostao je isključivo apstraktan jer nije navela koje bi dodatne tvrdnje u prilog svojem navodu iznijela da je na raspolaganju imala cijeli tekst pravilnika (vidi stavke 10. i 12. ove odluke). Stoga nije dokazala da bi iznijela nove i relevantne činjenične ili pravne elemente za ispitivanje svog predmeta ili da bi ishod postupka bio drugačiji da joj je dostavljen dotični pravilnik (vidi, *mutatis mutandis*, *Holub protiv Češke Republike* (odl.), br. 24880/05, 14. prosinca 2010.; *Bratři Zátkove A.S. protiv Češke Republike* (odl.), br. 20862/06, 8. veljače 2011.; *Liga Portuguesa de Futebol Profissional protiv Portugala* (odl.), br. 49639/09, stavak 38, 3. travnja 2012.; *Hanzl i Špadrna protiv Češke Republike* (odl.), br. 30073/06, 15. siječnja 2013.; *Ján Sarkocy protiv Slovačke* (odl.), br. 36446/17, stavak 24., 22. rujna 2020.; i *a contrario*, *3A.CZ s.r.o. protiv Češke Republike*, br. 21835/06, stavak 34., 10. veljače 2011.; *BENet Praha, spol. s r.o. protiv Češke Republike*, br. 33908/04, stavak 135., 24. veljače 2011.; i *Joos protiv Švicarske*, br. 43245/07, stavak 20., 15. studenoga 2012.).

21. U gore navedenim okolnostima i naglašavajući da su relevantni dijelovi pravilnika bili izloženi u domaćim odlukama (vidi stavak 17. ove odluke), Sud zaključuje da podnositeljica zahtjeva nije pretrpjela značajnu štetu zbog propusta upravnih sudova da joj dostave pravilnik njezina poslodavca.

22. Sud dalje primjećuje da je u predmetu u kojem je otvoreno slično pitanje kao u ovom predmetu smatrao da poštovanje ljudskih prava definiranih u Konvenciji i njezinim protokolima ne zahtijeva ispitivanje osnovanosti zahtjeva (vidi *Bazelyuk protiv Ukrajine*, (odl.), br. 49275/08, 27. ožujka 2012.). Sud ne vidi razloge za odstupanje od te sudske prakse u ovom predmetu.

23. S obzirom na gore navedena utvrđenja i uzimajući u obzir svoju sudsku praksu (vidi stavke 20. i 22. ove odluke), Sud utvrđuje da je ovaj

ODLUKA ROIĆ ERCEG protiv HRVATSKE

zahtjev nedopušten na temelju članka 35. stavka 3. točke (b) Konvencije jer podnositeljica zahtjeva nije pretrpjela značajnu štetu te da se stoga mora odbaciti sukladno članku 35. stavku 4.

Iz tih razloga Sud jednoglasno

utvrđuje da je zahtjev nedopušten.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku dana 2. lipnja 2022.

Liv Tigerstedt
Zamjenica tajnika

Erik Wennerström
Predsjednik

Prevela prevoditeljska agencija Alkemist

ALKEMIST
European Translation Agency
ALKEMIST STUDIO d.o.o.
Miramarska 24/6, 10 000 Zagreb
OIB: 72466496524